

جُستاری در تاریخ حقوق عمومی ایران

دموکراتی‌سیون و تغییل قدرت سیاسی در ایران

(دوران قاجاری)

دکتر میر حامد اکبری

درس دانشگاه

انتشارات نوید شیراز

اکبری، میر حامد	: سرشاسه
جُستاری در تاریخ حقوق عمومی ایران: دموکراتیزاسیون و تعدیل قدرت	: عنوان و نام پدیدآور
سیاسی در ایران (دوران قاجاریه) / میر حامد اکبری.	
شیراز: نوید شیراز، ۱۳۹۹	: مشخصات نشر
ص. ۳۷۲	: مشخصات ظاهری
۹۷۸-۶۰۰-۱۹۲-۹۵۱-۹	: شابک
فیبا	: وضعیت فهرست‌نویسی
کتابنامه: ص ۳۵۳-۳۷۲	: یادداشت
دموکراتیزاسیون و تعدیل قدرت سیاسی در ایران (دوران قاجاریه)	: عنوان دیگر
قدرت (علوم اجتماعی) -- ایران -- تاریخ -- قرن ۱۳ ق.	: موضوع
Power (Social sciences) -- Iran -- History -- 19th century	: موضوع
حقوق عمومی -- ایران -- تاریخ -- قرن ۱۳ ق.	: موضوع
Public law -- Iran -- History -- 19th century	: موضوع
KMH۲۰۰۰	: رده‌بندی کنگره
۳۴۹/۵۵	: رده‌بندی دیوبی
۵۸۲۴۹۶۸	: شماره کتابشناسی ملی

جُستاری در تاریخ حقوق عمومی ایران

دموکراتیزاسیون و تعدیل قدرت سیاسی در ایران (دوران قاجاریه)

دکتر میر حامد اکبری (استاد دانشگاه)

صفحه‌آرا: ندا گزینی 〇 طرح جلد: کانون آگهی و تبلیغات طرح نو (پدرام اکبری)
لیتوگرافی و چاپ: واصف 〇 تیراژ: ۵۰۰ جلد 〇 چاپ اول: ۱۳۹۹ 〇 حق چاپ محفوظ

ناشر: انتشارات نوید شیراز

دفتر شیراز - تلفن ۰۶۲ ۳۲۲۲۶۶۱ - ۰۷۱

دفتر تهران - تلفن ۰۲۱ ۸۸۹۰ ۵۹۴۵ - ۰۷۱

پست الکترونیکی: navideshiraz.pub@gmail.com

وب سایت: www.navideshiraz.com

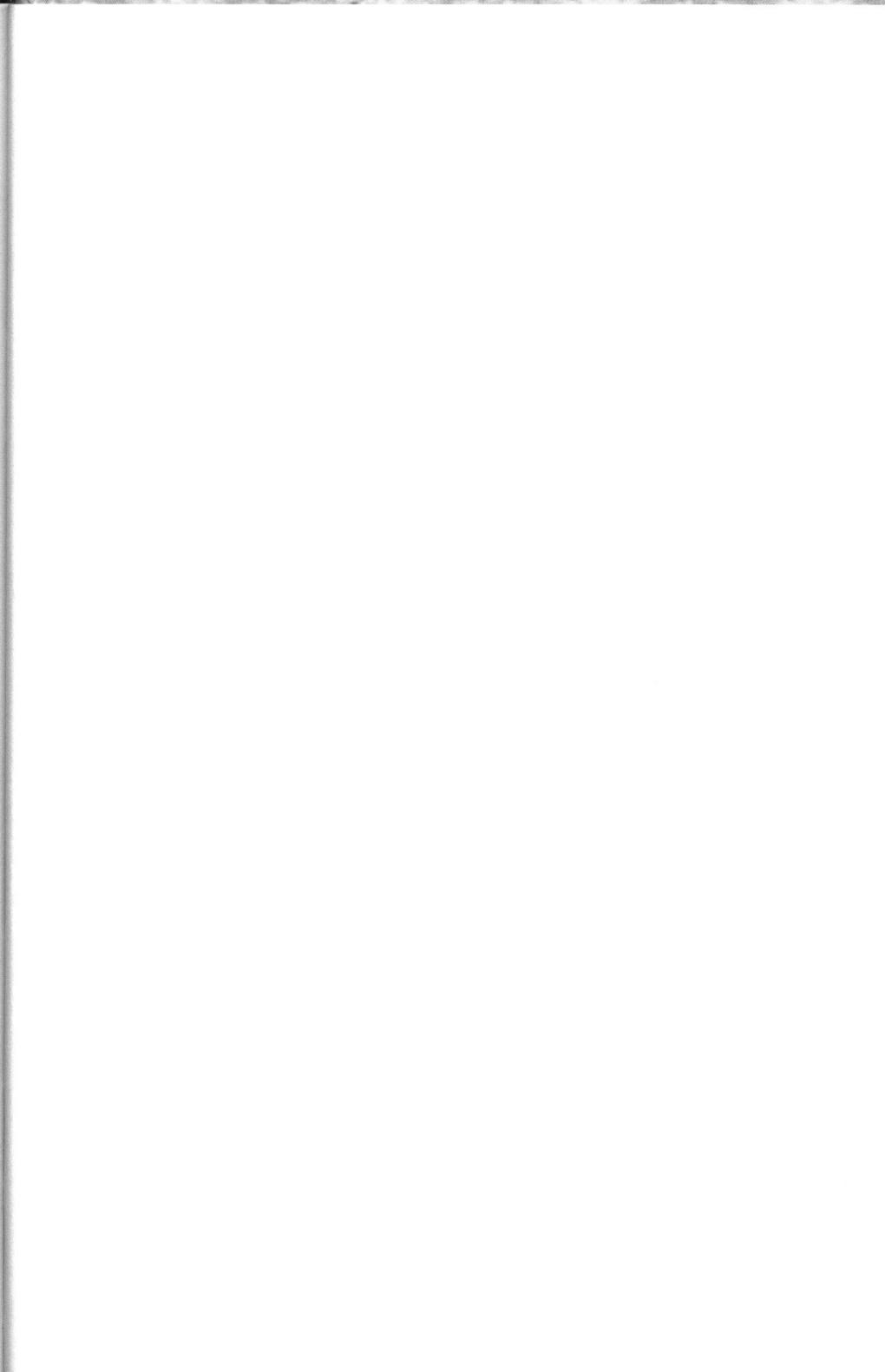
ISBN: 978-600-192-951-9

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۹۲-۹۵۱-۹

تعدادیم به:

همسر مهربانم

آن که آن قاب مهرش د آستازی قلبم، بچنان پار جاست و هرگز غروب نخواهد کرد.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه	۱۱
فصل نخست: چارچوب مفهومی و نظری	
بخش اول: گونه شناسی تجربه تاریخی دولت در ایران معاصر	۱۷
۱- استبداد شرقی، سلطنت شرقی	۱۸
۲- استبداد ایرانی، سلطنت ایرانی	۲۵
۳- پاتریمونیالیسم	۲۶
بخش دوم: حق جامعه، نقطه‌ی عزیمت تعديل قدرت و تفکیک حکومت از سلطنت	۳۱
الف : افلاطون	۳۲
ب : ارسسطو	۳۴
بخش سوم : جامعه منشا تعديل قدرت	۴۳
۳-۱- سنت مارکسی، قدرت و مقوله تعديل قدرت	۴۴
۳-۲- سنت وبری، قدرت و مقوله تعديل قدرت	۴۵
(الف) اقتدار کاریزمایی	۴۷

۴۷.....	ب) اقتدار سنتی
۴۹.....	پ) اقتدار عقلانی
۵۰.....	۳-۳- نظریه نخبگان، قدرت و مقوله قدرت
۵۲.....	۳-۴- زمینه‌های اولیه‌ی مشروطیت خواهی در اروپا.

فصل دوم : دیدگاه‌ها و کوشش‌های نظریه پردازان تعدیل قدرت در دوران پیشا مشروطه

۶۱	بخش اول: تعدیل قدرت در عصر نوآوری سیاسی
۶۲	۱- نخبگان سیاسی متجدد و تعدیل قدرت
۶۲	۱-۱- عباس میرزا، مدرنیزه کردن قدرت
۶۲	۱-۲- میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی، هدایت گ پروژه اصلاحات شاهزاده
۶۶	۱-۳- امیرکبیر، آغازگر تعدیل قدرت در تاریخ معاصر ایران
۷۱	۱-۴- میرزا حسین خان سپهسالار، میراث اصلاح طلبی و آخرین اصلاح طلب
۸۵	بخش دوم : جریان سنت گرا
۸۷	۲- روحانیت و قدرت در عصر صفوی
۹۰	۲-۱- روحانیون و قدرت در عصر قاجار
۹۴	۲-۲- روحانیون، اصلاح و تعدیل قدرت
۹۵	۲-۲- گرایش به نوآوری سیاسی و فکری، بسترهای و زمینه‌ها
۱۰۳	بخش سوم : جریان روشنفکری، کوشش‌ها و نظریه پردازی‌ها
۱۰۵	۳- جریان روشنفکری و مقوله تعدیل قدرت
۱۰۶	۳-۱- متجددين پیشگام
۱۰۶	الف : عبداللطیف موسوی شوستری
۱۰۸	ب: میرزا ابوالحسن شیرازی
۱۱۰	پ : آقا احمد بهبهانی
۱۱۱	ت : سلطان الواقعین

ث : میرزا صالح شیرازی ۱۱۲
۲-۳- رهبران فکری مشروطه، نظریه پردازان تعديل قدرت ۱۱۴
الف : میرزا فتحعلی آخوندزاده، نظریه پرداز سکولار تعديل قدرت ۱۱۶
ب : میرزا ملکم خان نظام الدوله، نظریه پرداز حکومت قانون و تعديل قدرت ۱۲۵
پ : میرزا یوسف خان مستشارالدوله و اندیشه تحول حقوقی ۱۳۷
ت : میرزا آقا خان کرمانی ۱۴۷
ث : میرزا عبدالرحیم طالبوف، نظریه پرداز تعديل قدرت و دفاع از حاکمیت مردم ۱۵۰

فصل سوم : مشروطه ایرانی و تعديل قدرت

بخش اول : جنبش مشروطه و نهادینه شدن نظریه تعديل قدرت ۱۶۵
۱- جنبش تباکو به مثابهی نخستین حرقه تعديل قدرت ۱۶۶
۲- جریان موسیو نوز بلژیکی و آسیبهای قدرت مطلقه ۱۷۰
۳- مهاجرت اعتراضی، گام بلند برای تعديل قدرت ۱۷۴
۴- گفتمان تعديل قدرت در جراید و روزنامهها ۱۷۹
۵- خواست تعديل قدرت در میان رهبران و روشنفکران عصر مشروطه ۱۸۵
۱-۵- سید محمد طباطبائی ۱۸۶
۲-۵- آخوند خراسانی ۱۸۹
الف : قدرت مشروطه و استلزمات آن ۱۹۰
ب : حکومت قانون ۱۹۲
پ : مجلس ۱۹۴
ت : اصل مساوات و تفسیر آخوند خراسانی ۱۹۵
۳-۵- سید عبدالله بهبهانی ۱۹۶
۴-۵- شیخ محمد اسماعیل محلاتی ۱۹۹
۵-۵- فاضل ترشیزی ۲۰۲

بخش دوم : بحران خودکامگی و مقاومت در برابر تفکیک حکومت از سلطنت	۲۰۵
۱-۱- منازعه بر سر ماهیت و نوع مجلس ۲-۲- محمد علی شاه و مقاومت در برابر تعدیل قدرت ۳-۲- فهم و برداشت نمایندگان مجلس از جایگاه مجلس شورای ملی ۴-۲- اختلاف میان علما و مقاومت در برابر تفکیک حکومت از سلطنت ۵-۱- علمای مشروعه خواه و مشروطیت ۶-۲- علمای مشروطه خواه و مشروطیت ۷-۲- رقابت نیروهای خارجی و بحران خودکامگی	۲۰۵ ۲۱۳ ۲۱۵ ۲۱۸ ۲۲۰ ۲۲۵ ۲۲۸
بخش سوم : قانون اساسی، ساختار حقوقی قدرت	۲۳۳
۱-۱- قانون اساسی، موضوع منازعه گفتمانی ۲-۲- تدوین متمم قانون اساسی، راه ختم / تشید منازعه گفتمانی .. ۳-۳- قانون اساسی و حقوق ملت ۴-۳- قانون اساسی، نهاد سلطنت، مجلس و تفکیک قوا .. ۵-۳- قانون اساسی و تشکیلات قضایی .. ۶-۳- قانون اساسی، عدالت و عرفی گرایی .. ۷-۳- جایگاه مجلس شورای ملی در قانون اساسی	۲۳۷ ۲۳۹ ۲۴۳ ۲۴۵ ۲۵۱ ۲۵۳ ۲۵۴
بخش چهارم : تعدیل قدرت، پروژه‌ای ناکام	۲۵۹
۱-۴- دوگانگی‌های درون گفتمانی مدرنیته سیاسی ایران و مقوله تعدیل قدرت .. ۲-۴- مشروطه، ناکامی در نهادینه کردن تعدیل قدرت و نظم نهادی .. ۳-۴- مواجهه نهایی دو گفتار، مشروطه باوری و مطلقه گرایی ..	۲۶۱ ۲۶۴ ۲۶۸
بخش پنجم : تغییر گفتمان روشنفکری از خواست تعدیل قدرت به دولت - ملت سازی	۲۷۳
بخش ششم : دولت مطلقه‌ی مدرن در برابر دولت تعدیل یافته‌ی مدرن	۲۷۷
۱-۶- نقد مشروطگی و تاکید بر استبداد منور	۲۷۷

۹ فهرست مطالب

۲-۶	- ملت سازی، آلتربناتیو تعديل قدرت و مشروطه سازی	۲۸۴
۶	- پروژه مدرن سازی ایران	۲۸۸
مؤخره		۲۹۷
پیوست‌ها		۳۰۵
منابع و مأخذ		۳۵۳

مقدمه

سرتاسر دشت خاودان سنگی نیست

کز خون دل و دیده برو رنگی نیست

تا پیش از پدیدار شدن تجدد، سایه‌ی خودکامگی همواره بر فراز ایران زمین بوده است. خودکامگی امری طبیعی می‌نمود؛ حاکمان خودکامه خود را سایه‌ی خدا فرض کرده بودند و حضورشان را ناشی از تقدیر الهی می‌پنداشتند. مدرنیته بینان این مفروضات و تصورات را متزلزل ساخت؛ چرا که منشاء حکومت را نه در آسمان‌ها، بلکه در زمین می‌جست و حضور حاکمان را ناشی از اراده‌ی انسانی و نه تقدیر آسمانی قلمداد می‌کرد. مدرنیته‌ی سیاسی به همین میزان هم بسته نکرد و تنها به نقد مساله‌ی مشروعيت از دیدگاه فلسفه‌ی سیاسی کلاسیک اکتفا ننمود. فلسفه‌ی مدرن و اندیشمندان عصر جدید ضمن نقد جدی فلسفه‌ی سیاسی کلاسیک، آترناتیوهای خود را مطرح کرده که در بردارنده‌ی آشکال مبدعانه‌ای از ساختارهای نوین سیاسی و سازوکارهای حاکمیتی جدید بودند.

در طول تاریخ سیاسی جهان، پادشاهان به علت دارا بودن نقش دوگانه‌ی حکومت-سلطنت، هم از اقتدارات سلطنت و ریاست عالیه کشور برخوردار بودند و

هم در امر حکومت و ارکان مختلف آن به صورت مستقیم یا با واسطه دخالت می‌کردند. تفکیک امر سلطنت از حکومت، راه را بر خودکامگی شاهان سد و مکانیزمی برای تعديل قدرت آنان ترسیم می‌کرد. سلطنت مشروطه که نمونه‌ای بارز از تفکیک حکومت از سلطنت است مهمترین راهکار سیاسی و اجتماعی در جهت تعديل قدرت حاکمان طی قرون اخیر بوده است، چرا که تجمیع دو امر سلطنت و حکومت در دست یک نفر باعث ایجاد حکومت‌های خودکامه می‌شد.

مبنای تعديل قدرت که بر اساس نظریه تفکیک حکومت از سلطنت استوار است، راه بر خودکامگی پادشان می‌بندد، به همین دلیل، وجود یک میثاق ملی تحت عنوان قانون اساسی که شاکله‌ی رژیم سیاسی را ترسیم کرده و به تنظیم رابطه میان فرمانبرایان و فرمانبران پردازد، از جمله مهمترین و اساسی‌ترین گامها در جهت نیل به تعديل قدرت و تفکیک امر سلطنت کردن از حکومت‌داری است چرا که در پرتو دستوراتی که در اصول قانون اساسی متبلور می‌شوند جایگاه پادشاه مشخص شده و شیوه دخالت او در ارکان قدرت معین می‌شود.

در ساختارهای نوین سیاسی و آشکال جدید حاکمیتی، منشاء قدرت سیاسی و سرچشممه‌ی مشروعیت بخشی آن مردم بودند؛ خواست و اراده‌ی مردم تعیین کننده‌ی حضور و تداوم حکومت‌ها بود و حکومت‌ها نیز در چارچوب قوانین مدون اعمال قدرت می‌نمودند. تفکیک قوا، تدوین قوانین اساسی، ظهور حکومت‌های جمهوری و پدیدآیی حکومت‌های مشروطه‌ی سلطنتی، سیمای سیاست غربی را تماماً دگرگون ساخت. اما همزمان با این تحولات، ایران همچنان بر مدار جهان سنتی سیر می‌کرد. حاکمیت سیاسی منشاء خود را در آسمان‌ها می‌جست و دارای قدرتی فراگیر و مطلقه برای اعمال حاکمیت بود. در این بین قاجارها همزمان با تعییر سیاست غربی، قدرت سیاسی را در ایران به دست گرفته و نماینده‌ی سیاست کلاسیک بودند. آنان از همان ابتدای حکومتداری در مواجهه با دنیای جدید، ناکارآمدی کامل خود را به نمایش گذاشتند و به ویژه در جریان شکست در جنگ با روس‌ها، تصویر یک حاکمیت

در هم شکسته را برای جهان بیرونی و مردمان ایران نشان دادند. با این حال آنان همچنان دارای قدرت مطلقه بودند و اختیار مُلک و ملت را به دست داشتند. عملکرد داخلی آنها در ابعاد مختلف چنان فاجعه بار و آسیب زا بود که روشنفکران و نخبگان را به تأمل در باب خروج از وضع جاری و یافتن راهکار سوق داد. در واقع سوال روشنفکران و نخبگان سیاسی در آن هنگام به طور مشخص این بود که در برابر این حاکمیت ناکارآمد اما مطلقه چه اقدامی می‌توانند انجام بدهند؟!

بخشی از آنچه که مدرنیته‌ی ایرانی خوانده می‌شود، در قالب مفهوم تعديل قدرت قابل توضیح است. مقصود از آن نیز تمامی کوشندگی‌های سیاسی و فکری است که در دو بُعد مدرن سازی قدرت و دموکراتیک سازی آن صورت می‌گیرد. در همین راستا پژوهش پیش روی با محوریت موضوع "تعديل قدرت" سامان یافت. مفهوم تعديل قدرت پیش از هر چیز ناظر بر مدرن سازی ساخت سیاسی است، تفکیک حکومت از سلطنت، تفکیک قوا و حاکمیت قانون دلالت‌های دیگر این مفهوم هستند. بر همین مبنای با توجه به ابعاد چندگانه‌ی تعديل قدرت، واکاوی تاریخی دوره‌ی قاجاریه در دستور کار قرار گرفت. بررسی ما نشان داد که در این دوره در هر دو سطح حاکمیت و جامعه، تلاش‌های گسترده‌ای برای پیشبرد پروژه‌ی تعديل قدرت (تفکیک حکومت از سلطنت) صورت گرفت؛ بخشی از این تلاش‌ها تنها معطوف به مدرن سازی ساختار سیاسی بود، به مانند آنچه عباس میرزا، قائم مقام فراهانی و میرزا حسین خان سپهسالار به انجام رسانیدند. بخشی دیگر هم مدرن سازی سیاسی را با تعديل قدرت در هم آمیخته و به دنبال تثبیت یک حاکمیت تعديل یافته‌ی مدرن بود، امیر کبیر نماد اصلی این تلاش‌ها است. به جز این تلاش‌های عملی، فعالیت‌های فکری و روشنفکری گسترده‌ای نیز توسط عده‌ای از روشنفکران آن زمان در جریان بود، این تلاش‌ها در دوره‌ی پیشا مشروطه با ناکامی مواجه شدند و این ناکامی بسترساز وقوع یک جنبش اجتماعی و طرح مجموعه‌ای از مطالبات در راستای تعديل قدرت شد. جنبش مشروطه در ابتدای کار به ابعاد مختلف

تعديل قدرت صورت واقعیت بخشید؛ تفکیک حکومت از سلطنت، تفکیک قوا، تدوین قانون اساسی و تشکیل پارلمان هر کدام وجهی از تعديل قدرت بودند. اما در نهایت، ساختار حقیقی قدرت، تضادهای درونی مشروطه خواهان و دگرگونی گفتمانی، روشنفکران تعديل قدرت را با ناکامی بزرگ مواجه ساخت که در فصول آتی، به چرایی و دلایل آن به صورت مفصل پرداخته می‌شود.

این کتاب، جلد نخست از مجموعه ۶ جلدی (جُستاری در تاریخ حقوق عمومی ایران) است که با یاری خداوند بزرگ در آینده‌ای نزدیک به زیور طبع آراسته خواهد شد.

بدین‌وسیله، لازم می‌داند از تشریک مساعی اساتید محترم دانشگاه، آقایان دکتر سیدمحمد هاشمی، دکتر علی‌اکبر گرجی و دکتر بیژن عباسی کمال تقدير و امتنان را به عمل آورد.

در پایان، با علم به این مهم که نوشتار پیش رو عاری از کاستی نیست، از پژوهشگران و صاحب نظران گرانقدر درخواست دارد که با نظرات راهگشای خود، نویسنده را قرین الطاف بیکران قرار دهند.

می‌رسد قرنی به پایان و سپهر بایگان

دفتر دوران ما هم بایگانی می‌کند

دکتر میر حامد اکبری

تهران - پاییز ۱۳۹۸